

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Magozwe / Magozwe

Skreven av: Lesley Koyi

Illustrerad av: Wiehan de Jager

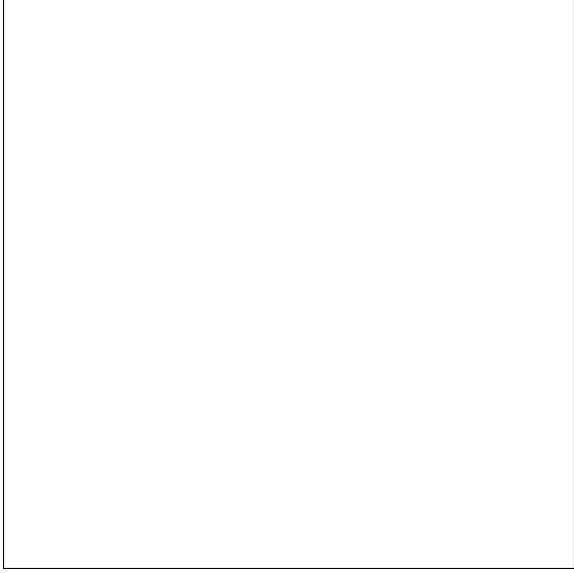
Översatt av: Anna Westfahl (de), Erika Braas (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons Erkännande 4.0 Internasjonal Licens. <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv>

Magozwe

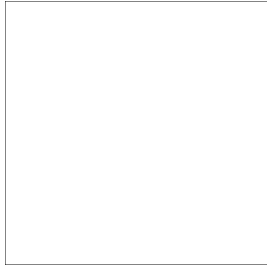
Magozwe

✎ Lesley Koyi
🗣 Wiehan de Jager
📄 Anna Westfahl
🗣 tyska / svenska
|| nivå 5

(utan bilder)

In der geschäftigen Stadt Nairobi, fern eines liebevollen Zuhauses, lebte eine Gruppe obdachloser Jungen. Sie lebten in den Tag hinein. Eines Morgens packten sie ihre Matten nach einer kalten Nacht auf dem Bürgersteig ein. Sie machten ein Feuer aus Müll gegen die Kälte. Einer der Jungen unter ihnen war Magozwe. Er war der Jüngste.

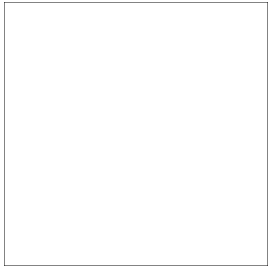
...

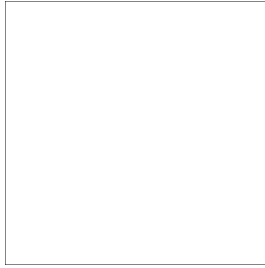
I den stora staden Nairobi, långt ifrån ett tryggt hem, bodde en grupp hemlösa pojkar. De levde dagen som den kom. En morgon packade pojkarna ihop sina mattor efter att ha sovit på den kalla trottoaren. För att värma upp sig gjorde de upp en eld av skräp. En av pojkarna var Magozwe. Han var yngst.

När Magozwes föräldrar dog var han bara fem år gammal.
Han fick bo med sin farbror. Hans farbror brydde sig inte
om barnet. Han gav inte Magozwe tillräckligt med mat.
Han tvingade pojken att arbeta hårt.

...

Als Magozwes Eltern starben war er erst fünf Jahre alt. Er
lebte von dort an mit seinem Onkel. Dieser Mann
kümmerte sich nicht um den Jungen. Er gab Magozwe
nicht genug zu Essen. Er ließ den Jungen sehr hart
arbeiten.

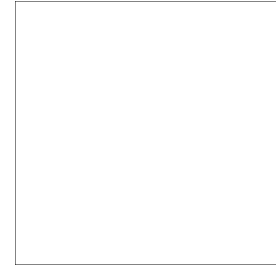

Wenn Magozwe sich beschwerte oder nachfragte, schlug ihn der Onkel. Als Magozwe fragte, ob er zur Schule gehen könnte, schlug ihn sein Onkel und sagte: „Du bist zu dumm, um etwas zu lernen.“ Nach drei Jahren unter diesen Bedingungen lief Magozwe seinem Onkel davon. Er lebte fortan auf der Straße.

...

Om Magozwe klagade eller ifrågasatte så slog hans farbror honom. När Magozwe frågade om man kunde få gå i skolan slog hans farbror honom och sa: "Du är för dum för att lära dig någonting." Efter tre år med denna behandling rymde Magozwe från sin farbror. Han började bo på gatan.

Magozwe saß im Garten des Hauses mit dem grünen Dach und las ein Bilderbuch aus der Schule. Thomas kam dazu und setzte sich neben ihn. „Wovon handelt die Geschichte?“, wollte Thomas wissen. „Sie handelt von einem Jungen, der Lehrer wird“, antwortete Magozwe. „Wie heißt der Junge?“, fragte Thomas weiter. „Er heißt Magozwe“, entgegnete Magozwe mit einem Lächeln.

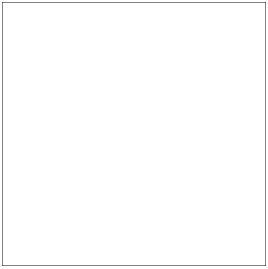
...

Magozwe satt i trädgården till huset med det gröna taket och läste en bok från skolan. Thomas kom och satte sig bredvid honom. "Vad handlar berättelsen om?" frågade Thomas. "Den handlar om en pojke som blir lärare," svarade Magozwe. "Vad heter pojken?" frågade Thomas. "Han heter Magozwe", svarade Magozwe med ett leende.

Gatulivet var hårt och de flesta av pojkarna kämpade varje dag med att få mat. Ibland blev de anhållna, ibland blev de slagna. När de var sjuka fanns det ingen som hjälpte dem. Gruppen var beroende av den lilla summa pengar de tjänade på att tiggga, och från att sälja plast och annan återvinning. Livet var ännu svårare på grund av bråk med rivaliserande grupper som ville ha kontroll över vissa delar av staden.

...

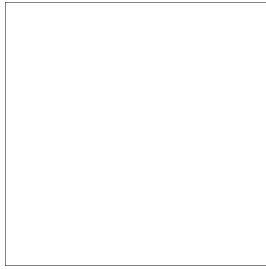
Das Leben auf der Straße war hart und es war schwer für die meisten Jungen, bloß das tägliche Essen aufzutreiben. Manchmal wurden sie verhaftet, manchmal geschlagen. Wenn sie krank waren, half ihnen niemand. Sie hatten nur wenig Geld, das sie vom Betteln oder durch den Verkauf von gesammeltem Plastik und anderem Recycling hatten. Ihr Leben war weiter erschwert durch Kämpfe mit Gruppen von Rivalen, die Teile der Städte beherrschten wollten.

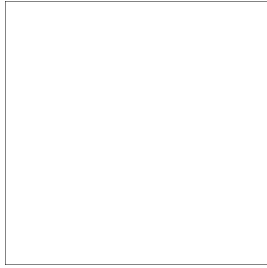

Magozwe började skolan och det var svårt. Han hade mycket att ta igen. Ibland ville han ge upp. Men han tänkte på piloten och fotbollsspelaren i böckerna. Precis som de tänkte han inte ge upp.

...

Magozwe begann die Schule und es war schwierig. Er hatte viel aufzuholen. Manchmal wollte er aufgeben. Aber er dachte an den Piloten und den Fußballspieler in den Bilderbüchern. So wie sie gab auch er nicht auf.

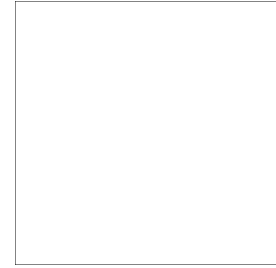

Eines Tages als Magozwe die Mülltonnen durchforstete, fand er ein altes Bilderbuch. Er wischte den Schmutz ab und packte es in seinen Beutel. Von da an nahm er das Buch jeden Tag heraus und sah sich die Bilder an. Er konnte die Wörter nicht lesen.

...

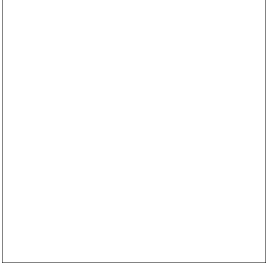
En dag medan Magozwe tittade i sopkorgarna hittade han en gammal barnbok. Han gjorde ren den och la den i sin påse. Han tog fram boken varje dag och tittade på bilderna. Han visste inte hur han skulle läsa orden.

Und so zog Magozwe in ein Zimmer eines Hauses mit grünem Dach. Er teilte das Zimmer mit zwei anderen Jungen. Insgesamt lebten zehn Kinder in dem Haus. Zusammen mit Tante Cissy und ihrem Mann, drei Hunden, einer Katze und einer alten Ziege.

...

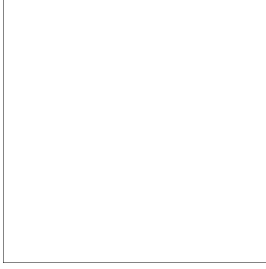
Och så kom det sig att Magozwe flyttade in i ett rum i ett hus med grönt tak. Han delade rum med två andra pojkar. Allt som allt bodde tio barn i huset, tillsammans med tant Cissy och hennes man, tre hundar, en katt och en gammal get.

Die Bilder erzählten die Geschichte eines Jungen, der Pilot werden wollte. Magozwe träumte auch davon, Pilot zu sein. Manchmal stellte er sich vor, er sei der Junge in der Geschichte.

...

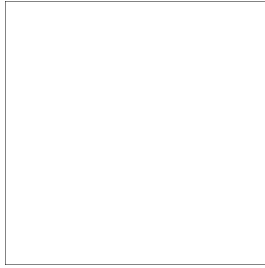
Bilderna berättade om en pojke som växte upp och blev pilot. Magozwe dagdrömde om att bli en pilot. Ibland fantiserade han om att han var pojken i boken.

Er erzählte Thomas von seinen Ängsten. Mit der Zeit überzeugte der Mann den Jungen, dass sein Leben an dem neuen Ort besser sein könnte.

...

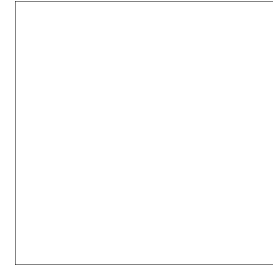
Han berättade om sin rädsla för Thomas. Med tiden kunde mannen övertyga pojken om att livet skulle bli bättre på det nya stället.

Es war kalt und Magozwe war auf der Straße und bettelte. Ein Mann trat zu ihm. „Hallo, ich bin Thomas. Ich arbeite an einem Ort in der Nähe, wo du etwas zu essen bekommen kannst“, sagte der Mann. Er zeigte auf ein gelbes Haus mit einem blauen Dach. „Ich hoffe, du wirst dorthin gehen, um etwas zu essen?“, fragte er. Magozwe sah erst zu dem Mann, und dann zum Haus. „Vielleicht“, antwortet er und ging davon.

...

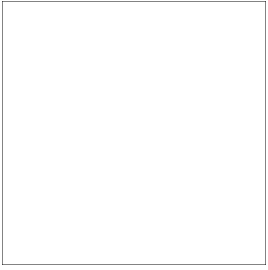
Det var kallt och Magozwe stod vid sidan av vägen och tiggde. En man kom fram till honom. "Hej, jag heter Thomas. Jag arbetar här i närheten på ett ställe där du kan få något att äta," sa mannen. Han pekade på ett gult hus med blått tak. "Jag hoppas att du går dit och får lite mat?" frågade han. Magozwe tittade på mannen, och sedan på huset. "Kanske", sa han och gick iväg.

Magozwe dachte über diesen neuen Ort nach, und darüber zur Schule zu gehen. Was, wenn sein Onkel recht hatte und er zu dumm war, um zu lernen? Was wenn man ihn an dem neuen Ort schlagen würde? Er hatte Angst. „Vielleicht ist es besser, weiter auf der Straße zu leben“, dachte er.

...

Magozwe tänkte på det nya stället och om att gå i skolan. Tänk om hans farbror hade rätt och att han var för dum för att lära sig någonting? Tänk om de slog honom på det nya stället? Han var rädd. "Kanske är det bättre att bo på gatan?" tänkte han.

Über die nächsten Monate trafen die obdachlosen Jungen Thomas oft. Er sprach gern mit Menschen, besonders Menschen, die auf der Straße lebten. Thomas hörte sich ihre Lebensgeschichte an. Er war ernst und geduldig, niemals unhöflich oder respektlos. Einige der Jungen gingen an, sich mittags im blauen und gelben Haus Essen zu holen.

...

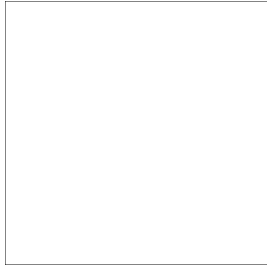
Under månaderna som följde vande de hemlösa pojkarna sig vid att se Thomas. Han tyckte om att prata med människor, speciellt med folk som bodde på gatan. Thomas lyssnade på berättelserna om människors liv. Han var allvarlig och tålmodig, aldrig oartig eller respektlös. Några av pojkarna började gå till det blå-gula huset för att få lunch.

Als Magozwe ungefähr zehn Jahre alt war, gab Thomas ihm ein Bilderbuch. Die Geschichte handelte von einem Dorfjungen, der zu einem berühmten Fußballspieler heranwuchs. Thomas las Magozwe die Geschichte oft vor, bis er eines Tages sagte: "Ich denke, es ist an der Zeit, dass du zur Schule gehst und lesen lernst. Was denkst du?" Thomas erklärte ihm, dass er einen Ort kennt, an dem Kinder wohnen und zur Schule gehen können.

...

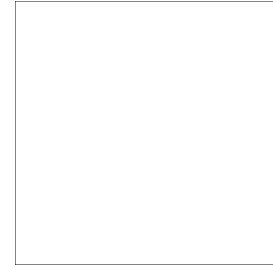
Ungefär vid Magozwes tionde födelsedag gav Thomas honom en ny bok. Det var en berättelse om en bypojke som växte upp och blev en berömd fotbollsspelare. Thomas läste berättelsen för Magozwe många gånger tills han en dag sa: "Jag tror det är dags att du går i skolan och lärde dig att läsa. Vad tror du?" Thomas förklarade att han visste ett ställe där barn kunde bo och gå i skolan.

Magozwe saß auf dem Bürgersteig und las das Bilderbuch als Thomas sich neben ihn setzte. „Wovon handelt die Geschichte?“, fragte er. „Von einem Jungen, der Pilot wird“, antwortet Magozwe. „Wie heißt der Junge?“, wollte Thomas wissen. „Weiß ich nicht, ich kann nicht lesen“, gab Magozwe leise zurück.

...

Magozwe satt på trottoarkanten och tittade på bilderna i sin bok när Thomas satte sig bredvid honom. "Vad handlar berättelsen om?" frågade Thomas. "Den handlar om en pojke som blir pilot," svarade Magozwe. "Vad heter pojken?" frågade Thomas. "Jag vet inte, jag kan inte läsa," sa Magozwe tyst.

Als sie sich trafen, erzählte Magozwe Thomas seine eigene Geschichte. Es war die Geschichte über seinen Onkel und weshalb er weggelaufen war. Thomas erwiderte nicht viel und er sagte Magozwe auch nicht, was er tun sollte, aber er hörte stets aufmerksam zu. Manchmal unterhielten sie sich während sie im Haus mit dem blauen Dach aßen.

...

När de lärde känna varandra började Magozwe berätta sin egen historia för Thomas. Den handlade om hans farbror och varför han rymde. Thomas sa inte så mycket, och han talade inte om för Magozwe vad han borde göra. Istället lyssnade han noga. Ibland pratade de när de åt i huset med det blåa taket.